

Könyvjelző

Andrisnak

Igenis létezem, ahogy te is. Igaz, csak annyira, mint ez a gyűrött lepedő,
vagy a fürdőszobából kihallatszó vízzubogás.

Mindig olyasmi után vágyunk, ami a nyomokból

ítélve létezett vagy kikövetkeztethető. Ahogy a könyvlapok
között elfogy a távolság, a történet, és egymásra
feksznek végül az éjjeliszekrényen, úgy bújunk össze rétegeinkkel.

A lapok közt sincs több élet: a levegőtlenség, a távolság hiánya
kiolvasatlan. Velünk marad-e a távolság esélye? Hogy egyszer kiolvasnak?
Lehet-e nem idegenként visszajönni a fürdőszobából,

meztelenül a lepedőre? A könyvek szerint nem. A lapok közt igenis
legyen távolság. De mit jelez a foltos, gyűrt lepedőn felejtett
könyvjelző felkunkorodó vége? Mit akar az összecukott könyv, melyből
a távolság kihullott?

Rosmer János (1975): költő. Verskötete 2010-ben *Hátsó ülés* címmel jelent meg a Kalligram Kiadó gondozásában. Ausztriában él.